

pese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1999/85⁽¹⁾ junctis de artikelen 3, lid 7, en 5, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 3677/86⁽²⁾ aldus worden uitgelegd, dat de aan een persoon die niet-communautaire goederen voor eigen rekening be- of verwerkt, verleende vergunning voor actieve veredeling voor eigen rekening mede geldt voor de be- of verwerking van niet-communautaire goederen door deze laatste verricht op basis van een overeenkomst tot het verrichten van enkele diensten gesloten met een in de Gemeenschap gevestigde opdrachtgever?

⁽¹⁾ PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 351 van 12. 12. 1986, blz. 1.

Verzoek van het Finanzgericht München van 13 september 1991 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gebr. Weis GmbH en Hauptzollamt Würzburg

(Zaak C-292/91)

(91/C 331/17)

Het Finanzgericht München heeft bij beschikking van 13 september 1991, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 november 1991, in het geding tussen Gebr. Weis GmbH en Hauptzollamt Würzburg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten de artikelen 366 en 368 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek juncto artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 449/86 van 24 februari 1986⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat in 1986 goederen van oorsprong uit Portugal in de zin van artikel 1 van Protocol nr. 3 bij de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië in het handelsverkeer tussen de Bondsrepubliek Duitsland en Joegoslavië als goederen van oorsprong uit de Gemeenschap moesten worden beschouwd, en is daarvoor bepalend of die goederen zich vóór de toetreding in de Gemeenschap in het vrije verkeer bevonden?

⁽¹⁾ PB nr. L 50 van 28. 2. 1986, blz. 40.

2. Ingeval vraag 1 ontkennend moet worden beantwoord:

Hadden de marktdeelnemers kunnen weten, dat de douaneautoriteiten zich vergisten wanneer zij dergelijke goederen als goederen van oorsprong uit de Gemeenschap behandelden?

Beroep, op 20 november 1991 ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-293/91)

(91/C 331/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 november 1991 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Lasnet, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij R. Hayder, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door geen mededeling te doen van de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen waarmee zij meent te hebben voldaan aan haar verplichtingen krachtens Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken⁽¹⁾, dan wel door niet de nodige maatregelen te nemen om aan de richtlijn te voldoen, de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens deze richtlijn en het EEG-Verdrag op haar rusten;
- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 189 van het EEG-Verdrag, volgens hetwelk een richtlijn ten aanzien van het te bereiken resultaat verbindend is voor elke Lid-Staat waarvoor zij is bestemd, brengt voor de Lid-Staten de verplichting mee, de in de richtlijnen vastgestelde omzettingstermijnen na te leven. In casu is deze termijn op 30 juli 1988 verstreken zonder dat Frankrijk de Commissie ervan in kennis heeft gesteld de nodige maatregelen te hebben genomen om aan voormelde richtlijn te voldoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 210 van 7. 8. 1985, blz. 29.